

πέντε ἕως ἑξ ἡμέρας μεταξὺ ταινιῶν ἐκ πάγων, διαπερῶντες βραδέως τὸν αὐξάνοντα ὄγκον αὐτῶν. Τὸ θέρος εἶχε παρέλθει, τὸ στενὸν τοῦ Βέγγικα ἀπείχε μόλις μίαν ἡμέραν πλοῦ, ἀλλὰ τὰ ἐμπόδια ἤϋξανον ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν. Τὴν 28 Σεπτεμβρίου τέλος, ἀφοῦ διήλθον τὸν ὄρμον τοῦ Κολιουτσίν, τεσσαράκοντα λεύγας μόλις ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσι διὰ τὴν νύκτα ὀπισθεν μεγάλων ὄγκων πάγου. Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπαύριον, εἶχε πνεύσει ἄνεμος ψυχρὸς, οἱ πάγοι εἶχον κλείσει τὸν ὄρμον, ἡ δὲ «Βέγκκα» εἶχε συλληφθῆ ἐν τοῖς συμπυκνωμένοις πάγοις, ὁπόθεν ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ μόλις μετὰ 29 ἡμέρας.

.....

Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς παρὰ τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο περικυκλωμένον τὸ «Βέγκκα», ὑπῆρχον χωρία τινὰ τῶν «Τσουξῆ». Τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἀποτελούμενον ἐκ δέκα καὶ ἑξ ἢ δέκα καὶ ὀκτῶ σκηνηῶν ἔκειτο εἰς τὸ βάθος τοῦ ὄρμου, ἐπὶ τινος ἀκτῆς καὶ ὑπὸ τῆ προστασίαν τῶν ὄρέων. Ἡ σύμπτωσις αὕτη θέλει ἀναγκάσει ἡμᾶς εἰς σπουδαίας μελέτας περὶ τῶν Τσουξῆ, διότι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ «Βέγκκα» διετήρησαν ἀδιαλείπτως σχέσεις μετὰ τῶν ἰθυγενῶν, παρατηροῦντες αὐτοὺς ὑπὸ τὰς σκηνὰς τῶν ἡ ἀκολουθοῦντες αὐτοὺς ἐν ἐλκλήθροις εἰς τὰς μετοικασίας τῶν.

Ἐὰν οἱ πλεῖστοι τῶν Τσουξῆ ζῶσιν ἐκ θήρας, τινὲς κατέχουσι μεγάλας ἀγέλας ὑπελάφων. Αἱ σκηναὶ αὐτῶν, ἐκ διπλῶν δερματίνων πλευρῶν, εἶνε σχεδὸν ἀκατοίκητοι, τόσον ἡ θερμότης εἶνε ὑπερβολικὴ. Οἱ κάτοικοι αὐτῶν διημερεύουσι σχεδὸν γυμνοὶ, ἐνῶ ὁ ὑδράργυρος πήγνυται ἐν τοῖς θερμομέτροις ἐκτὸς τῶν σκηνηῶν. Μεταξὺ τῶν δύο πλευρῶν, ἀρκετὰ εὐρὴ διάστημα χρησιμεύει ὡς κατοικίᾳ τῶν κυνῶν ἢ ἀποθήκη ζωοτροφῶν. Ὁ καπνὸς πληροῖ τὴν σκηνηὴν καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας. Ἄνδρες, γυναῖκες ἐξέρχονται ἐνδεδυμένοι διὰ δερμάτων, κεκαλυμμένοι τὴν κεφαλὴν διὰ μηλωτῆς καὶ στολίζουσιν ἐνίοτε τὴν